

איסור ייחוד (5) – חמישה סיפורים על המאבק עם היצר: קידושין פא ע"א – ע"ב

מן המילים "הנך שבוייתא" (המילה האחרונה בשורה 3 בשורות הרחבות)
עד "ידו כל הדווים" (שור 19 בשורות הרחבות)

<u>הסבר במילים שלך</u>	<u>המילים של הסוגיה</u>	
	<p>הנך שבוייתא דאתאי לנהרדעא, אסקינהו לבי רב עמרם חסידא, אשקולו דרגא מקמייהו, בהדי דקא חלפה חדא מנייהו נפל נהורא באיפומא, שקליה רב עמרם לדרגא דלא הוו יכלין בי עשרה למדלייא, דלייא לחודיה. סליק ואזיל, כי מטא לפלגא דרגא איפשח, רמא קלא : נורא בי עמרם! אתו רבנן, אמרו ליה : כסיפתין! אמר להו : מוטב תיכספו בי עמרם בעלמא הדין, ולא תיכספו מיניה לעלמא דאתי. אשבעיה דינפק מיניה, נפק מיניה כי עמודא דנורא, אמר ליה : חזי, דאת נורא ואנא בישראל, ואנא עדיפנא מינך.</p>	סיפור 1
	<p>רבי מאיר הוה מתלוצץ בעוברי עבירה, יומא חד אידמי ליה שטן כאיתתא בהך גיסא דנהרא, לא הוה מברא, נקט מצרא וקא עבר. כי מטא פלגא מצרא שבקיה, אמר : אי לאו דקא מכרזי ברקיעא הזהרו בר' מאיר ותורתו, שויתיה לדמך תרתי מעי.</p>	סיפור 2
	<p>ר' עקיבא הוה מתלוצץ בעוברי עבירה, יומא חד אידמי ליה שטן כאיתתא בריש דיקלא, נקטיה לדיקלא וקסליק ואזיל. כי מטא לפלגיה דדיקלא שבקיה, אמר : אי לאו דמכרזי ברקיעא הזהרו ברבי עקיבא ותורתו, שויתיה לדמך תרתי מעי.</p>	סיפור 3
	<p>פלימו הוה רגיל למימר כל יומא : גירא בעיניה דשטן. יומא חד מעלי יומא דכיפורי הוה, אידמי ליה כעניא, אתא קרא אבבא, אפיקו ליה ריפתא, אמר ליה : יומא כי האידנא כולי עלמא גואי, ואנא אבראי?</p>	סיפור 4

	<p>עייליה וקריבו ליה ריפתא. אמר ליה : יומא כי האינדא כולי עלמא אתכא, ואנא לחודאי? אתיוהו אותבוהו אתכא. הוה יתיב מלא נפשיה שיחנא וכיבי עליה, והוה קעביד ביה מילי דמאיס, א"ל : תיב שפיר. אמר ליה : הבו לי כסא, יהבו ליה כסא, אכמר שדא ביה כחו, נחרו ביה, שקא ומית. שמעו דהוו קאמרי : פלימו קטל גברא! פלימו קטל גברא! ערק וטשא נפשיה בבית הכסא, אזיל בתריה נפל קמיה. כי דחזייה דהוה מצטער גלי ליה נפשיה, אמר ליה : מאי טעמא אמרת הכי? ואלא היכי אימא? אמר ליה, לימא מר : רחמנא נגער ביה בשטן.</p>	
	<p>רבי חייא בר אשי הוה רגיל כל עידן דהוה נפל לאפיה, הוה אמר : הרחמן יצילנו מיצר הרע. יומא חד שמעתינהו דביתהו, אמרה : מכדי הא כמה שני דפריש ליה מינאי, מאי טעמא קאמר הכי? יומא חדא הוה קא גריס בגינתיה, קשטה נפשה חלפה ותנייה קמיה. אמר לה : מאן את? אמרה : אנא חרותא דהדרי מיומא, תבעה, אמרה ליה : אייתי ניהליה להך רומנא דריש צוציתא, שוור אזל אתייה ניהלה. כי אתא לביתיה, הוה קא שגרא דביתהו תנורא, סליק וקא יתיב בגויה. אמרה ליה : מאי האי?</p>	<p>סיפור 5</p>

	<p>אמר לה: הכי והכי הוה מעשה, אמרה ליה: אנא הואי. לא אשגח בה, עד דיהבה ליה סימני, אמר לה: אנא מיהא לאיסורא איכווני. כל ימיו של אותו צדיק היה מתענה, עד שמת באותה מיתה.</p>	
--	--	--

דרשות בסוף סיפור 5:

הוכחה שאדם שהתכוון לעבירה, אף על פי שבפועל לא חטא, עדיין צריך כפרה (כלומר נחשב לו לחטא) בא מן הברייתא:

אישה הפרם וה' יסלח לה - מה הכתוב מדבר? באשה שנדרה בניזיר ושמע בעלה והפר לה, והיא לא ידעה שהפר לה בעלה, והיתה שותה יין ומטמאה למתים.

הסבר: _____

מה הייתה תגובתו של רבי עקיבא לברייתא זו, ואיך הוא הסביר תגובתו זו? (ומה אומרת תגובתו עליו?)

רבי עקיבא הגיב לפסוק אחר באותו אופן, ומסיבה דומה. הסבירי את משמעות הפסוק בהקשרו, לפי הבנת רבי עקיבא.

מה מוסיף רב איסי בן יהודה? (והתוס' הקצר הזה במסכת נזיר (כג ע"א) יכול לעזור ☺) – "על דבר זה יד"ו - ראשי התיבות ידע ואשם ונשא...":